वर्ष- १२ | अंक- २९ | मुंबई, मंगळवार,०२ जुन २०२६ ते ०८ जुन २०२६ | पृष्ठ-४
ठाणे आवृत्ती
मराठी साप्ताहिक
R.N.I. No. MAHMAR/2014/60133
मूल्य २/- रुपये
POSTAL REGISTRATION
No. PLG/205/2025- 2027
PG|2

पोलीस बातमी पत्र
POLICE BATMI PATRA

संपादक : दिपक मोरेश्वर नाईक

'झुरळ' म्हणताच पेटला तरुणांचा संताप

3 → गूढ आकाशाचे उघडलेले कपाट
'माझ्याकडे दैवी शक्ती...' ← 4

www.policebatmipatra.in | policebatmi | police batmi patra | policebatmipatra | policebatmipatra@gmail.com

बेपत्ता अरबाज खानची बॉडी गटारीतील हिरव्या ड्रममध्ये सापडली

पोलिसांकडून मोठा उलगडा!

ठाणे। ठाणे जिल्ह्यातील मुंब्रा पोलीस ठाण्याच्या हद्दीत अत्यंत भयानक घटना उघडकीस आली आहे. मुंब्र्यातून अचानक बेपत्ता झालेल्या अरबाज खान या युवकाचा त्याच्याच प्रियसीने पती, भाऊ आणि एका मित्राच्या मदतीने खून केल्याचे एका महिन्यानंतर तपासात निष्पन्न झाले आहे. 3 एप्रिल 2026 रोजी अरबाज हा दादर येथे आपल्या कामाचे पैसे घेण्यासाठी जातो असे सांगून घरातून निघाला होता, मात्र तो परत न आल्याने त्याच्या वडिलांनी मुंब्रा पोलीस ठाण्यात बेपत्ता झाल्याची तक्रार नोंदवली होती. मुंब्रा पोलिसांनी तपासाची चक्रे फिरवली असता, मयत अरबाज आणि त्याची प्रेयसी मेहजबीन शेख या दोघांचे मोबाईल लोकेशन वसई परिसरात एकाच दिवशी एकत्र आल्याचे आढळून आले. या संशयावरून पोलिसांनी मेहजबीनला ताब्यात घेऊन विश्वासात घेत सखोल चौकशी केली असता तिने या थरारक हत्याकांडाची कबुली दिली.

हिरव्या ड्रममध्ये सापडला सडलेला मृतदेह

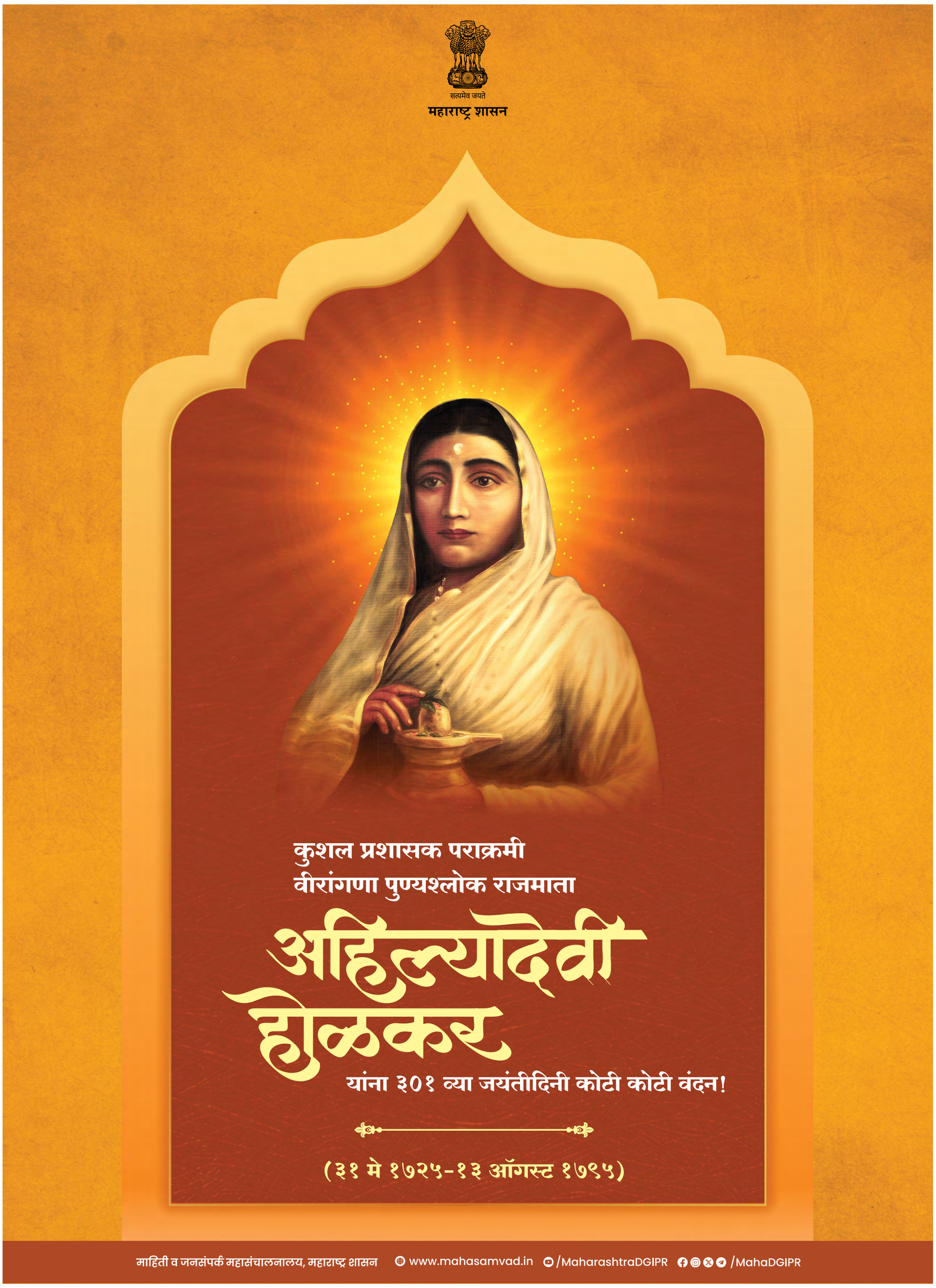
या क्लिष्ट गुन्ह्याचे गांभीर्य लक्षात घेऊन वरिष्ठ पोलीस अधिकाऱ्यांच्या कडक सूचना आणि मार्गदर्शनाखाली मुंब्रा पोलिसांचे एक विशेष पथक तात्काळ वसई परिसरात रवाना झाले होते. अटक करण्यात आलेला आरोपी तारीख शेख याने दाखवलेल्या ठिकाणावरून पोलिसांनी वालीव येथील नाल्यातून अरबाजचा सडलेल्या अवस्थेतील मृतदेह अखेर ताब्यात घेतला. अरबाजचा मृतदेह ड्रममध्ये अशा अवस्थेत मिळाल्याने वसई आणि मुंब्रा परिसरात मोठी खळबळ उडाली आहे. या प्रकरणी पोलिसांनी सुरुवातीला बेपत्ता असणाऱ्या नोंदीचे रूपांतर करून 3 मे 2026 रोजी मुंब्रा पोलीस ठाण्यात भारतीय न्याय संहितेच्या संबंधित कलमांन्वये गुन्हा नोंदवला असून, मृतदेह हस्तगत केल्यानंतर हत्येच्या कलमांची वाढ करण्यात आली आहे.

प्रियसीसह भाऊ गजाआड; पती आणि मित्राचा शोध सुरू

मुंब्रा पोलिसांनी या प्रकरणी अत्यंत वेगाने कारवाई करत अरबाजची प्रियसी मेहजबीन खातून आणि तिचा भाऊ तारीक शेख या दोन मुख्य आरोपींना 7 मे 2026 रोजी अटक केली आहे. न्यायालयाने या दोन्ही आरोपींना 14 मे 2026 पर्यंत पोलीस कोठडी सुनावली होती. या हत्याकांडातील मुख्य सूत्रधार आणि मेहजबीनचा फरार पती हसन तसेच तारीकचा मित्र मुअज्जम पठाण या आरोपींचा पोलीस सध्या कसून शोध घेत आहेत. पोलीस उप आयुक्त प्रिया डमाळे आणि वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक अनिल शिंदे यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलिसांचे पथक या गुन्ह्यातील फरार आरोपींच्या मुसक्या आवळण्यासाठी विविध ठिकाणी छापे टाकत असून पुढील तपास सुरू आहे.

३४ कोटींच्या हेरॉईनसह पाच जण जेरबंद; कल्याणमधील मुख्य पुरवठादार अखेर पोलिसांच्या ताब्यात

कल्याण। ठाणे शहर पोलीस आयुक्तालयाच्या परिमंडळ-३ अंतर्गत अंमली पदार्थ विरोधी कारवाई पथकाने तब्बल ३४ कोटी १८ लाख ८४ हजार रुपयांच्या हेरॉईन (गर्द) प्रकरणाचा पदार्फाश करत मुख्य पुरवठादारासह पाच आरोपींना अटक केली आहे. या कारवाईत एकूण ९ किलो ७६८ ग्रॅम वजनाचा हेरॉईन जप्त करण्यात आला असून, कल्याण, मुंबई, नाशिक आणि इतर राज्यांपर्यंत पसरलेल्या अंमली पदार्थ साखळीचा मोठा भांडाफोड झाला आहे. ही कारवाई पोलीस उप आयुक्त परिमंडळ-३, कल्याण यांच्या आदेशानुसार अंमली पदार्थ विरोधी कारवाई पथक आणि महात्मा फुले चौक पोलीस ठाण्याच्या संयुक्त पथकाने केली. स्मशानभूमीजवळ संशयास्पद हालचाल; दोन जण ताब्यात १ एप्रिल २०२६ रोजी सकाळी साडेसातच्या सुमारास पोलिसांचे पथक महात्मा फुले चौक पोलीस ठाणे हद्दीत गस्त घालत असताना सांगळेवाडी स्मशानभूमीजवळ दोन संशयित इसम दिसले. त्यांच्या पाठीवरील बॅगमुळे पोलिसांचा संशय बळावला. पोलिसांनी चौकशीसाठी पुढे जाताच दोघांनी पळण्याचा प्रयत्न केला. मात्र, पोलिसांनी पाठलाग करून त्यांना जागीच पकडले. अटक करण्यात आलेल्या आरोपींमध्ये कासिम अब्दुल सत्तार वसईकर (रा. शहापूर) आणि कृष्णा नागप्पा हळेमणी (रा. सायन कोळीवाडा, मुंबई) यांचा समावेश आहे. बॅगेत सापडले ९ किलोहून अधिक हेरॉईन पंचांसमक्ष घेतलेल्या झडतीत आरोपींकडून ९ किलो २३६ ग्रॅम वजनाचे हेरॉईन आणि ३९ हजार रुपयांची रोख रक्कम जप्त करण्यात आली. जप्त मुद्देमालाची एकूण किंमत ३२ कोटी ३२ लाख ९९ हजार रुपये असल्याचे पोलिसांनी सांगितले. याप्रकरणी महात्मा फुले चौक पोलीस ठाण्यात एनडीपीएस कायद्यांतर्गत गुन्हा दाखल करण्यात आला. घरझडतीत आणखी सव्वा पाचशे ग्रॅम हेरॉईन तपासादरम्यान आरोपी कासिम वसईकर याच्या शहापूर येथील घराची झडती घेण्यात आली. त्यामध्ये आणखी ५३१.६९ ग्रॅम वजनाचे हेरॉईन जप्त करण्यात आले. या साठ्याची किंमत सुमारे १ कोटी ८५ लाख ८५ हजार रुपये असल्याचे पोलिसांनी नमूद केले. त्यामुळे या संपूर्ण कारवाईत जप्त हेरॉईनचे एकूण वजन ९ किलो ७६८ ग्रॅमपर्यंत पोहोचले. मुख्य पुरवठादार अमजद पठाण अटकेत तपासाच्या धागेदोऱ्यांवरून हे हेरॉईन कल्याणमधील अमजद युसुफ पठाण याने पुरवल्याचे उघड झाले. अमजद पठाण हा मोठ्या प्रमाणात अंमली पदार्थ पुरवठा साखळी चालवत असल्याचा पोलिसांचा दावा आहे. तो आरोपी गणेशन पुथुस्वामी जंगमार उर्फ अण्णा याला व्यावसायिक व्यवहारासाठी हेरॉईन उपलब्ध करून देत होता. तसेच कासिम वसईकर आणि सद्दाम गफुर शेख हे दोघे अमजद पठाणकडून अंमली पदार्थ विविध व्यावसायिकांपर्यंत पोहोचविण्याचे काम करत असल्याचे तपासात स्पष्ट झाले. पोलिसांनी गणेशन जंगमार याला ५ एप्रिल रोजी, तर सद्दाम शेख याला ६ एप्रिल रोजी अटक केली. मुख्य आरोपी अमजद पठाण याला २१ मे रोजी अटक करण्यात आली असून न्यायालयाने त्याला १ जूनपर्यंत पोलीस कोठडी सुनावली आहे. आरोपींवर गंभीर गुन्ह्यांची नोंद मुख्य आरोपी अमजद पठाण याच्यावर यापूर्वी खून, दरोडा, मोक्का, एनडीपीएस, शस्त्रास्त्र कायदा यांसह अनेक गंभीर गुन्हे दाखल असल्याची माहिती पोलिसांनी दिली.

‘झुरळ’ म्हणताच पेटला तरुणांचा संताप

मीमपासून आंदोलनापर्यंत CJP ने भारतीय राजकारणाला दिला नवा डिजिटल धक्का, वाचा या आंदोलनावरील सवस्तिर कालरेषा

मे २०२६ मध्ये भारताच्या डिजिटल राजकारणाला अचानक एक वेगळाच चेहरा मिळाला. एका न्यायालयीन टिप्पणीभोवती उसळलेला राग, बेरोजगारीने त्रस्त तरुणांची अस्वस्थता, NEET-UG 2026 पेपरफुटीमुळे डळमळलेला विश्वास, आणि सोशल मीडियावरची भन्नाट मीम-भाषा या सगळ्यांनी मिळून एका नव्या नावाला देशभर व्हायरल केले ते म्हणजे Cockroach Janta Party. सुरुवातीला अनेकांना ते अजून एक उपरोधिक पेज वाटले. पण काही दिवसांतच Cockroach Janta Party हा शब्द केवळ विनोद राहिला नाही; तो अपमानाचे प्रतीक उलटवून प्रतिकाराचे चिन्ह बनला. १६ मे २०२६ रोजी सुरू झालेल्या या मोहिमेने पाच दिवसांत इंस्टाग्रामवर सुमारे १.५ कोटी फॉलोअर्स मिळवले, २२ मेपर्यंत १.९ कोटींचा टप्पा ओलांडला, आणि २५ मेपर्यंत २.२ कोटीहून अधिक फॉलोअर्सपर्यंत मजल मारल्याची नोंद प्रमुख अहवालांमध्ये दिसते.

मुळात Cockroach Janta Party ही अद्याप पारंपरिक निवडणूक पक्षयंत्रणा नाही. तरी तिच्या उदयाने भारतीय तरुणांच्या मनात साचलेला राग किती खोल आहे, हे जोरात समोर आले. हा विषय तरुणांचा भारतातील निषेध (Gen Z Protest India), भारतीय तरुणांची बेरोजगारी (Indian Youth Unemployment), मीम-आधारित राजकारण (Meme Politics India), डिजिटल निषेध (Digital Protest Movement), सोशल मीडिया सक्रियता (Social Media Activism India), ऑनलाइन राजकीय व्यंग (Online Political Satire), इंटरनेटवरील निषेध संस्कृती (Internet Protest Culture) आणि व्यवस्था विरुद्ध तरुण (Youth vs System India) या सगळ्या शोधांशी जोडला जातो. १५ ते २९ वयोगटातील बेरोजगारी ९.९ टक्के होती, शहरी तरुणांमध्ये ती १३.६ टक्के होती, आणि या वयोगटातील २५ टक्के लोक रोजगार, शिक्षण किंवा प्रशिक्षण या तिन्हींपैकी कुठेही नव्हते. त्यामुळे Cockroach Janta Party समजून घेण्यासाठी तिच्यामागचे सामाजिक वास्तव समजणे तितकेच गरजेचे आहे.

Cockroach Janta Party कशी व्हायरल झाली?

Cockroach Janta Party ची सर्वात मोठी ताकद म्हणजे तिचा अफाट वेग आणि तरुणांशी जोडलेली भाषा. राजकीय रणनीतिकार (Political Strategist) अभिजीत दीपके यांनी १६ मे २०२६ रोजी ही उपरोधिक डिजिटल मोहीम सुरू केली. सुरुवातीला ही फक्त मीम्स आणि सोशल मीडियावरील मजेशीर पोस्ट्सची मोहीम वाटत होती. मात्र, काही दिवसांतच ती मोठ्या डिजिटल आंदोलनात बदलली. दोन दिवसांत तब्बल ४० हजार सदस्य जोडल्याचा दावा करण्यात आला. त्यानंतर केवळ पाच दिवसांत Cockroach Janta Party ने इंस्टाग्रामवरील फॉलोअर्सच्या बाबतीत इखढ ला मागे टाकल्याच्या चर्चा सुरू झाल्या. पुढे काँग्रेसलाही या मोहिमेने मागे टाकले. त्यामुळे सोशल मीडियावर हा विषय प्रचंड व्हायरल झाला.

२१ मेपर्यंत ४ लाखांहून अधिक लोकांनी Google Form भरून सदस्यत्वासाठी नोंदणी केली होती. विशेष म्हणजे, यातील ७० टक्क्यांपेक्षा जास्त तरुण हे १९ ते २५ वयोगटातील होते. त्यामुळे हा फक्त फॉलोअर्सचा खेळ राहिला नाही, तर तो डिजिटल आंदोलन (Digital Protest Movement) बनला. बेरोजगारी, परीक्षा घोटाळे, NEET व NTA वाद, वाढती महागाई आणि सिस्टीमबद्दलचा राग या सगळ्या गोष्टींनी या मोहिमेला ऊर्जा दिली. त्यामुळेच सोशल मीडिया ॲक्टिव्हिझम (Social Media Activism India), इंटरनेट प्रोटेस्ट कल्चर (Internet Protest Culture) आणि ऑनलाइन युवा आंदोलन (Online Youth Revolution) यामध्ये Cockroach Janta Party हे नाव चर्चेच्या केंद्रस्थानी आले.

या मोहिमेची भाषा आणि शैलीही वेगळी होती. “Voice of the Lazy and Unemployed” ही टॅगलाईन तरुणांना लगेच भावली. त्याचबरोबर “Secular, Socialist, Democratic, Lazy” हा उपरोधिक स्लोगन सोशल मीडियावर ट्रेंड झाला. “Cockroaches don’t die” ही ओळ तर अनेक तरुणांसाठी संघर्षाचं प्रतीक बनली. त्यामुळे Cockroach Janta Party ने कमी वेळातच व्हायरल राजकीय आंदोलन, इंस्टाग्राम राजकीय ट्रेंड आणि आधुनिक भारतीय राजकारण यामध्ये स्वतःची वेगळी ओळख निर्माण केली.

या आंदोलनाचं खास वैशिष्ट्य म्हणजे त्याची भाषा अगदी सामान्य तरुणांच्या शैलीत होती. Instagram Reels ची जलद गती आणि प्लॅटफॉर्मवरील टोलेबाज राजकीय विनोद यामुळे ही मोहीम वेगाने पसरली. त्यामुळेच अनेकांनी याला मीम-बेस्ड ॲक्टिव्हिझम (Meme-Based Activism) आणि डिजिटल डिसेंट इंडिया (Digital Dissent India) चे नवीन उदाहरण मानायला सुरुवात केली.

झुरळ शब्दावरून संताप कसा पेटला?

या संपूर्ण वादाची सुरुवात १५ मे २०२६ रोजी झालेल्या एका न्यायालयीन चर्चेतून झाली. विविध मीडिया रिपोर्ट्स आणि सोशल मीडिया पोस्टनुसार, मुख्य न्यायमूर्ती सूर्यकांत यांनी काही लोकांबद्दल बोलताना “cockroaches” आणि “parasites” असे शब्द वापरल्याची चर्चा वेगाने पसरली. काही तासांतच हा मुद्दा , I»»fstÔgrÔm आणि YouTube वर ट्रेंड होऊ लागला. अनेक तरुणांनी या विधानाचा अर्थ असा घेतला की बेरोजगार, सिस्टीमवर नाराज किंवा सरकारवर टीका करणाऱ्या युवकांना “झुरळ” म्हणून हिणवले जात आहे. त्यामुळे सोशल मीडियावर प्रचंड संताप उसळला. आधीच NEET-UG 2026 पेपरफुटी, भरती प्रक्रियेतील गोंधळ, आणि वाढती बेरोजगारी यामुळे तरुण वर्ग अस्वस्थ होता. त्यामुळे “झुरळ” हा शब्द फक्त एक टिप्पणी राहिला नाही, तर तो इंटरनेटवरील आंदोलनाची ठिणगी बनला. याच काळात Cockroach Janta Party India आणि Cockroach Janta Party Marathi हे शब्द वेगाने ट्रेंड होऊ लागले.

मात्र, १६ आणि १७ मेदरम्यान या प्रकरणाला वेगळे वळण मिळाले. न्यायमूर्ती सूर्यकांत यांनी नंतर स्पष्ट केले की त्यांची टिप्पणी बेरोजगार तरुणांसाठी नव्हती. त्यांच्या म्हणण्यानुसार, ती “खोट्या आणि बनावट पदव्या घेऊन व्यावसायिक क्षेत्रात प्रवेश करणाऱ्यांबद्दल” होती. त्यांनी माध्यमांनी त्यांच्या वक्तव्याचा चुकीचा अर्थ लावल्याचेही सांगितले. पण तोपर्यंत सोशल मीडियावर भावना पेटल्या होत्या. डिजिटल जगात पहिली प्रतिक्रिया जास्त वेगाने पसरते आणि नंतरचे स्पष्टीकरण मागे पडते. त्यामुळे अनेक तरुणांसाठी हा मुद्दा केवळ एका विधानाचा नव्हता, तर तो स्वाभिमानाचा बनला. इथेच Cockroach Janta Party IndiÔ या नावाने ऑनलाइन आंदोलनाला वेग मिळाला. विशेषतः महाराष्ट्रात Cockroach Janta Party Marathi या नावाने मीम्स, पोस्ट्स आणि व्हिडिओ मोठ्या प्रमाणात व्हायरल झाले.

मीमपासून मोहिमेपर्यंतची कालरेषा

सुरुवातीपासूनच Cockroach Janta Party ने अपमानाला प्रतिकाराचे हत्यार बनवले. “तुम्ही आम्हाला झुरळ म्हणता? मग आम्ही झुरळ म्हणूनच तुमच्यासमोर उभे राहू” – हा संदेश त्यांनी थेट न बोलता मीम्स, पोस्टर्स आणि सोशल मीडिया मोहिमांमधून दिला. त्यामुळे अनेक तरुणांना ही चळवळ आपली वाटू लागली. विशेषतः बेरोजगारी, परीक्षा घोटाळे आणि सिस्टिमबद्दलचा राग व्यक्त करण्यासाठी हे व्यासपीठ झपाट्याने लोकप्रिय झाले.

याच काळात मीम-आधारित सक्रियता (Meme-Based Activism), डिजिटल असहमती (DigitÔl Dissent India), ऑनलाइन तरुण क्रांती (Online Youth Revolution), सोशल मीडिया निषेध ट्रेंड (SociÔl Media Protest Trends) आणि उपरोधिक राजकीय चळवळ (Satirical Political Movement) हे शब्द सोशल मीडियावर ट्रेंड होऊ लागले. त्यामुळे Cockroach Janta Party ही केवळ इंटरनेटवरील मजेशीर मोहीम न राहता तरुणांच्या असंतोषाचे प्रतीक बनली. सुरुवातीच्या दिवसांत महुआ मोईत्रा आणि किर्ती आझाद यांच्या पोस्टवर प्रतिक्रिया देताना उखढ ने

Cockroach Janta Party ची महत्त्वाची कालरेषा

तारीख	काय घडले	परिणाम
१५ मे २०२६	न्यायालयातील “cockroaches” टिप्पणीवर वाद सुरू	सोशल मीडियावर संतापाची लाट
१६ मे २०२६	अभिजीत दीपके यांनी Cockroach Janta Party सुरू केली	मीम-आधारित आंदोलनाची सुरुवात
१८ मे २०२६	५ मुद्द्यांचा जाहीरनामा जाहीर	४० हजार सदस्यांचा दावा
२१ मे २०२६	इंस्टाग्रामवर इखढ पेक्षा जास्त एंगेजमेंट	खाते भारतात रोखले गेले
२२ मे २०२६	काँग्रेसलाही फॉलोअर्समध्ये मागे टाकले	१.९ कोटी फॉलोअर्सचा दावा
२३ मे २०२६	वेबसाइट बंद आणि हॅकिंगचे आरोप	नवीन अकाउंट्स तयार झाले
२५ मे २०२६	दिल्ली उच्च न्यायालयात याचिका	राष्ट्रीय चर्चेला वेग

CJP Movement ची संपूर्ण माहिती एका नजरेत

मुद्दा	तपशील
संस्थापक	अभिजीत दीपके
सुरुवात	१६ मे २०२६
स्वरूप	उपरोधिक आणि मीम-आधारित डिजिटल मोहीम
मुख्य प्रतीक	झुरळ - संकटातही टिकून राहण्याचे चिन्ह
सदस्यत्व निकष	Unemployed”, “Lazy”, “Chronically Online”, “Rant Professionally”
मुख्य मुद्दे	बेरोजगारी, ठएएळ, पेपरफुटी, संस्थात्मक उत्तरदायित्व, स्त्री आरक्षण

स्वतःला “डिजिटल फ्रंट” म्हणून मांडले. त्यामुळे आंदोलनाला राजकीय रंगही मिळू लागला.

Cockroach Janta Party ची महत्त्वाची कालरेषा

या आंदोलनामागची सामाजिक पार्श्वभूमी देखील खूप महत्त्वाची आहे. अधिकृत PLFS आकडेवारीनुसार, २०२५ मध्ये १५ ते २९ वयोगटातील बेरोजगारी ९.९ टक्के होती. शहरी भागातील तरुणांमध्ये ही संख्या १३.६ टक्क्यांपर्यंत पोहोचली होती. त्याचवेळी १५ ते २९ वयोगटातील जवळपास २५ टक्के युवक ना नोकरीत होते, ना शिक्षणात, ना कोणत्याही प्रशिक्षणात. त्यामुळे भारतीय तरुणांचा संताप (Youth Anfger in India), भारतीय तरुणांचे संकट (Indian Youth Crisis), बेरोजगारीचा निषेध (Unemployment Protest India) आणि भारतीय लोकशाही व युवा (Indian Democracy and Youth) हे मुद्दे आधीपासूनच चर्चेत होते. भारतातील ५४ टक्के GenZ युवक आर्थिक तणावामुळे घर खरेदीसारखे मोठे निर्णय पुढे ढकलत आहेत. त्यामुळे हा राग केवळ एका शब्दावर नव्हता; तो अनेक वर्षांच्या निराशेचा उद्रेक होता.

NEET वादामुळे आंदोलनाला मोठा वेग

या संपूर्ण प्रवासात सर्वात मोठा टप्पा म्हणजे NEET-UG 2026 संदर्भातील मोहीम. त्या वेळी लाखो विद्यार्थी आधीच संतप्त होते. कारण ३ मे रोजी झालेली NEET परीक्षा कथित पेपरफुटीमुळे रद्द करण्यात आली होती. जवळपास २२.७ लाख विद्यार्थ्यांनी नोंदणी केली होती, तर २२.०५ लाख विद्यार्थ्यांनी परीक्षा दिली होती. त्यामुळे विद्यार्थ्यांचा राग आणखी वाढला. याच संधीचा वापर Cockroach Janta Party ने प्रभावीपणे केला. त्यांनी शिक्षणमंत्री धर्मेंद्र प्रधान यांच्या राजीनाम्याची मागणी करणारी ऑनलाइन याचिका सुरू केली. अभिजीत दीपके यांनी या मोहिमेला ६ लाखांहून अधिक सह्या मिळाल्याचा दावा केला. त्यामुळे NEET परीक्षा वाद (NEET Exam Controversy) आणि NTA वाद (NTA Controversy India) हे आंदोलनाचे मुख्य मुद्दे बनले.

तरुणांना CJP का जवळची वाटली?

आजचा भारतीय तरुण फक्त नोकरी शोधत नाही, तर सिस्टिममध्ये आपला आवाज ऐकला जावा अशी अपेक्षा ठेवतो. पण वाढती बेरोजगारी, परीक्षा रद्द होणे, पेपरफुटी आणि राजकीय आरोप-प्रत्यारोप यामुळे तरुणांमध्ये निराशा वाढत होती. अशावेळी Cockroach Janta Party ने विनोद आणि व्यंगाच्या माध्यमातून हा राग व्यक्त केला.

विशेष म्हणजे, या चळवळीने मोठमोठ्या भाषणांऐवजी साध्या मीम्सचा वापर केला. त्यामुळे सामान्य युवकांनाही आंदोलनात सहभागी होणे सोपे वाटले. काही सेकंदांचा रील, एक टोमणेबाज पोस्ट किंवा एखादा वायरल मीम – एवढ्यानेच लाखो लोक जोडले जाऊ लागले.

सोशल मीडियापासून राजकीय चर्चेपर्यंत

सोशल मीडिया हा CJP चा मुख्य मंच बनला. Instagram वर मीम्स आणि रील्समुळे Gen Z मध्ये मोठी लोकप्रियता मिळाली. वर राजकीय प्रतिक्रिया आल्या आणि अकाउंट ब्लॉक वाद सुरू झाला. Telegram वर कम्युनिटी ग्रुप्स तयार झाले, तर ouTube वर स्पष्टीकरण व्हिडिओंमुळे चर्चा वाढली. त्यामुळे सोशल मीडिया सक्रियता भारत (Social Media Activism India) आणि इंटरनेट निषेध संस्कृती (Internet Protest Culture) हे मुद्दे अधिक चर्चेत आले. ह्लझुरळह्व हा शब्द अपमानासाठी वापरला जातो, पण उखढ ने त्यालाच संघषार्चे प्रतीक बनवले. “झुरळं कुठेही जगतात, कारण ती टिकून राहायला शिकलेली असतात,” हा संदेश तरुणांच्या मनाला भिडला. त्यामुळे युवक विरुद्ध सिस्टिम भारत (Yauth vs System India), भारतीय युवक संकट (Indian Youth Crisis) आणि बेरोजगारी आंदोलन भारत (Unmployment Protest India) या विषयांभोवती मोठी चर्चा सुरू झाली.

लोकप्रियतेसोबत CJP वर बॉट्स, फेक एंगेजमेंट, विदेशी हस्तक्षेप आणि राजकीय अजेंडा असे आरोप झाले. मात्र अभिजीत दीपके यांनी ही वाढ नैसर्गिक असून ९४% प्रेक्षक भारतीय असल्याचा दावा केला. याच काळात प्लॅटफॉर्म वाद (X Platform Controversy) आणि राजकीय प्रतिक्रिया भारत (Political Backlash India) हे मुद्देही गाजले. राजकीय विश्लेषकांच्या मते, Cockroach Janta Party ने आधुनिक भारतीय राजकारणात नवा पॅटर्न दाखवला. पारंपरिक सभा किंवा मोर्चांऐवजी मीम्स, रील्स आणि वायरल पोस्ट्सद्वारे आंदोलन उभे राहू शकते, हे या प्रकरणातून स्पष्ट झाले. पुढे ही चळवळ टिकण्यासाठी संघटन, नेतृत्व आणि ठोस धोरणांची गरज असेल. तरीही Cockroach Janta Party ही केवळ इंटरनेट ट्रेंड नसून तरुणांच्या असंतोषाची डिजिटल अभिव्यक्ती आहे.

सरकार, न्यायालये आणि राजकीय प्रतिसाद

२१ मेनंतर Cockroach Janta Party चा संघर्ष आणखी तीव्र झाला. सुरुवातीला फक्त मीम्स आणि सोशल मीडिया पोस्ट्समधून सुरू झालेला हा ट्रेंड आता थेट सरकार आणि न्यायव्यवस्थेपर्यंत पोहोचला होता. Intelligence Bureau कडून “राष्ट्रीय सुरक्षिततेबाबत चिंता” व्यक्त झाल्यानंतर टी३ ने वरील काही CJP संबंधित खाती रोखण्याची कारवाई केली. त्या वेळी या खात्यांवर जवळपास ९० हजार फॉलोअर्स होते. खाते ब्लॉक झाल्यानंतर काही तासांतच “Cockroach is Back” नावाने नवे अकाउंट तयार झाले. त्यामुळे Platform Controversy, Digital Dissent India आणि Social Media Protest Trends या मुद्द्यांवर मोठी चर्चा सुरू झाली. अनेक तरुणांनी हे फक्त अकाउंट ब्लॉकिंग नसून तरुणांच्या आवाजाला दाबण्याचा प्रयत्न असल्याचे म्हटले. दुसरीकडे सरकारकडून मात्र या हालचालींना “सुरक्षेचा प्रश्न” म्हणून पाहिले जात असल्याचे संकेत मिळाले. त्यामुळे Cockroach Janta Party हा केवळ ऑनलाइन विनोद न राहता अभिव्यक्ती स्वातंत्र्य आणि डिजिटल लोकशाहीचा मुद्दा बनला. यानंतर वातावरण आणखी तापले. अभिजीत दीपके यांनी वेबसाइट बंद पडल्याचा, इंस्टाग्राम हॅक झाल्याचा आणि कुटुंबीयांना धमक्या मिळाल्याचा आरोप केला. मात्र हे दावे स्वतंत्रपणे पडताळता आले नसल्याचे स्पष्ट नमूद केले. २५ मे रोजी दीपके यांनी दिल्ली उच्च न्यायालयात केंद्र सरकारविरोधात याचिका दाखल केली. त्याच दिवशी सर्वोच्च न्यायालयातही Cockroach Janta Party संदभार्तील एका याचिकेवर सुनावणी झाली. त्या वेळी मुख्य न्यायमूर्ती सूर्यकांत आणि न्यायमूर्ती जॉयमाल्या बागची यांनी “इतके भावनिक होऊ नका” अशी टिप्पणी केल्याचे वृत्त आले. दरम्यान, राजकीय प्रतिक्रिया मात्र वेगवेगळ्या होत्या. अण्णा हजारे यांनी “युवा शक्ती ही राष्ट्रशक्ती आहे” असे सांगत तरुणांच्या असंतोषाला मान्यता दिली. शशी थरूर यांनी हा तरुणांचा वाढता रोष असल्याचे म्हटले, तर सोनम वांगचुक यांनी स्वतःला “honorary cockroach” म्हणत सरकारने या व्यंगाकडे लोकशाहीतील फीडबॅक म्हणून पाहावे असे सांगितले. तृणमूल काँग्रेसकडूनही या आंदोलनाला समर्थनाचे संकेत मिळाले. त्यामुळे Cockroach Janta Party आता केवळ Meme Politics India नव्हती, तर Youth vs System India या मोठ्या संघषार्चे प्रतीक बनत चालली होती.

निष्कर्षः मीम संपेल, पण तरुणांचा प्रश्न राहील

Cockroach Janta Party किती दिवस ट्रेंडमध्ये राहील, हे आज ठामपणे सांगता येणार नाही. इंटरनेटवर एखादी गोष्ट खूप वेगाने वर येते आणि तितक्याच वेगाने खालीही जाते. पण या आंदोलनाने एक गोष्ट स्पष्ट केली आहेः भारतातील तरुण फक्त नोकरी, परीक्षा आणि भविष्याबद्दल नाराज नाहीत, तर त्यांना ऐकून घेतले जात नाही, अशी त्यांची भावना आहे. म्हणूनच झुरळ हा शब्द अपमान म्हणून आला असला, तरी अनेक तरुणांनी तोच शब्द प्रतिकाराचे प्रतीक बनवला. Cockroach Janta Party ने दाखवून दिले की आजचा तरुण मोठे भाषण ऐकण्यापेक्षा एक धारदार मीम, एक छोटा व्हिडिओ आणि एक स्पष्ट संदेश यावर जास्त वेगाने प्रतिक्रिया देतो.

म्हणून ही कथा फक्त एका डिजिटल पक्षाची नाही. ही बेरोजगारी, परीक्षा व्यवस्थेवरील अविश्वास, सोशल मीडियावरील राजकारण आणि तरुणांच्या मनातील राग यांची एकत्रित गोष्ट आहे. जर Cockroach Janta Party फक्त विनोद, मीम आणि व्हायरल पोस्टपुरती राहिली, तर तिचा प्रभाव काही काळाने कमी होऊ शकतो. पण जर या ऊर्जेला स्पष्ट दिशा, ठोस मुद्दे, जबाबदार नेतृत्व आणि जमिनीवरील काम मिळाले, तर ती भारतीय राजकारणाच्या भाषेत मोठा बदल घडवू शकते. शेवटी प्रश्न एवढाच आहेः तरुणांना “झुरळ” म्हणून हसून टाकायचे, की त्यांच्या रागामागचा आवाज समजून घ्यायचा?

संपादकीय

गूढ आकाशाचे उघडलेले कपाट

संपादक दिपक मोरेश्वर नाईक

आपल्या पृथ्वीप्रमाणेच या अथांग अवकाशात आणखी कुठे सजीव असतील का, ते आपल्याशी संपर्क साधण्याचा प्रयत्न करत असतील का. ही मानवी उत्सुकता अदिम काळापासूनची. अज्ञात उडत्या वस्तूंची चर्चा त्यामुळे कायम सुरू असते, कुणी त्याचे पुरावेही देतो. अमेरिकेच्या संरक्षण विभागाने असे १६१ दस्तावेज नुकतेच खुले केले आहेत. त्याबद्दलङ्ख गेल्या काही दिवसांत जगभरातील वृत्तसंस्था, वैज्ञानिक समुदाय आणि सामाजिक माध्यमांवर एकच विषय चर्चेत आहे तो म्हणजे अमेरिकेच्या संरक्षण विभागाने अनेक दशकांपासून गोपनीय ठेवलेल्या यूएफओ अर्थात 'अज्ञात उडत्या वस्तू' संबंधी फाइल्स. आता त्यांनी त्या सार्वजनिक केल्या आहेत. या पहिल्या टप्प्यात तब्बल १६१ दस्तावेज खुले करण्यात आले असून त्यात लष्करी अहवाल, छायाचित्रे, रडार नोंदी, अंतराळवीरांनी अवकाशात पाहिलेल्या विचित्र घटनांचे वर्णन, प्रत्यक्षदर्शींच्या कथनांवरून तयार केलेली चित्रे आणि तपास अधिकाऱ्यांच्या निरीक्षणांचा समावेश आहे. अमेरिकन प्रशासनाने ही माहिती 'लोकांनी स्वतः निष्कर्ष काढावेत,' या भूमिकेतून प्रसिद्ध केली असल्याचे सांगितले आहे. हा विषय केवळ 'एलियन आहेत का?' या लोकप्रिय प्रश्नापुरता मर्यादित नाही. उलट या घटनेने विज्ञान, राजकारण, संरक्षणव्यवस्था, मानसशास्त्र, माध्यमशास्त्र आणि मानवी कल्पनाशक्ती या सर्वांवर पुन्हा चर्चा सुरू केली आहे. कारण यूएफओचा इतिहास हा केवळ आकाशात दिसलेल्या चमकत्या वस्तूंचा इतिहास नाही; तो मानवी भीती, कुतूहल आणि अज्ञाताच्या शोधाचा इतिहास आहे. यूएफओ म्हणजे काय, हे आधी स्पष्ट करणे आवश्यक आहे. 'यूएफओ' म्हणजे 'वल्ल्गीिल्ल्ग्रीी ऋ्रं८ल्लॅ ड्डी३'. म्हणजे अशी उडती वस्तू ज्याची तात्काळ ओळख पटलेली नाही. अलीकडच्या काळात अमेरिकन सरकार 'यूएपी' अर्थात 'वल्ल्गीिल्ल्ग्रीी ऋ्रं८ल्लॅ ड्डी३' हा शब्द वापरते. याचा अर्थ असा की दिसलेली वस्तू परग्रहावरीलच आहे असा निष्कर्ष त्यातून निघत नाही. अनेकदा हवामान फुगे, गुप्त लष्करी तंत्रज्ञान, प्रकाशाचे परावर्तन, वातावरणीय परिणाम किंवा मानवी भ्रम यामुळेही अशा घटना घडतात. पण काही घटनांमध्ये उपलब्ध माहिती अपुरी असल्याने त्या 'अनिर्णित' राहतात. १९४७ मध्ये अमेरिकेतील न्यू मेक्सिको येथे घडलेल्या रोझवेल घटनेपासून आधुनिक यूएफओ चर्चेला वेग आला. एका शेतात पडलेल्या अवशेषांबद्दल सुरुवातीला 'उडती तबकडी' असा दावा करण्यात आला आणि नंतर तो हवामान फुगा असल्याचे सांगण्यात आले. या विसंगतीने संशय अधिकच वाढवला. त्यानंतर अमेरिकन हवाई दलाने 'प्रोजेक्ट ब्लू बुक' नावाने हजारो घटनांची चौकशी केली. अनेक घटनांना वैज्ञानिक स्पष्टीकरण मिळाले, पण काही प्रकरणे 'अज्ञात' म्हणून नोंदवली गेली. याच पार्श्वभूमीवर आता प्रसिद्ध झालेल्या फाइल्सकडे लोक मोठ्या उत्सुकतेने पाहत आहेत. या नव्या दस्तावेजांतील काही माहिती विशेष लक्षवेधी आहे. काही फाइल्समध्ये अणुउर्जा केंद्रांभोवती दिसलेल्या विचित्र प्रकाशमान वस्तूंच्या नोंदी आहेत. काही अहवालांत अमेरिकन वैमानिकांनी अत्यंत वेगाने दिशा बदलणाऱ्या वस्तू पाहिल्याचे नमूद केले आहे. एका दस्तावेजात अवकाश मोहिमेदरम्यान अंतराळवीरांना दिसलेल्या तेजस्वी वस्तूंचा उल्लेख आहे. काही छायाचित्रांमध्ये लांबट, अस्पष्ट आकृती दिसतात; मात्र त्यांचे निश्चित स्वरूप सांगता आलेले नाही. संरक्षण विभागाने स्वतः मान्य केले आहे की या घटनांबद्दल अंतिम निष्कर्ष काढण्यासाठी पुरेशी माहिती उपलब्ध नाही. पण प्रश्न असा आहे की, ही माहिती आत्ताच का प्रसिद्ध करण्यात आली? याचे उत्तर केवळ विज्ञानात नाही तर राजकारणातही दडलेले आहे. गेल्या काही वर्षांत अमेरिकन काँग्रेसमध्ये पारदर्शकतेची मागणी वाढली होती. सामाजिक माध्यमांमुळे जनतेच्या शंका अधिक वेगाने पसरू लागल्या. शिवाय संरक्षण क्षेत्रात चीन आणि रशिया यांच्याशी वाढती स्पर्धा पाहता अमेरिकेला स्वतःच्या आकाशातील 'अज्ञात' घटनांचे गांभीर्याने विश्लेषण करणे आवश्यक झाले. कारण जर या वस्तू परग्रहावरील नसल्या तरी त्या प्रतिस्पर्धी देशांच्या अत्याधुनिक तंत्रज्ञानाशी संबंधित असू शकतात. त्यामुळे यूएफओचा प्रश्न हा राष्ट्रीय सुरक्षेशीही जोडला गेला.

यातील आणखी एक महत्त्वाचा मुद्दा म्हणजे विज्ञानाची भूमिका. विज्ञानाला कोणतीही घटना 'विश्वास' किंवा 'अविश्वास' यांच्या चौकटीत नको असते; त्याला पुरावे, निरीक्षणे आणि पुनर्परीक्षण हवे असते. त्यामुळे अनेक संशोधक आता यूएफओ विषयाकडे केवळ विनोद किंवा कटकारस्थान म्हणून न पाहता 'अज्ञात निरीक्षणीय घटना' म्हणून पाहू लागले आहेत. काही संशोधकांनी बहुसंवेदी उपकरणांच्या साहाय्याने अशा घटनांचा अभ्यास करण्यासाठी स्वतंत्र प्रकल्प सुरू केले आहेत. या संशोधनात कॅमेरे, रडार, रेडिओ सिग्नल विश्लेषण, वातावरणीय संवेदक आणि कृत्रिम बुद्धिमत्ता यांचा वापर केला जात आहे. खगोलशास्त्राच्या दृष्टिकोनातून पाहिले तर यूएफओ घटनांकडे अत्यंत सावधपणे पाहिले जाते. विश्वात इतरत्र जीवन असण्याची शक्यता संशोधक मान्य करतात; मात्र आजपर्यंत यूएफओ आणि परग्रहावरील सजीव यांचा थेट, निर्विवाद संबंध सिद्ध झालेला नाही. त्यामुळे वैज्ञानिक समुदाय 'असामान्य दावे, असामान्य पुरावे' या तत्त्वावरच या घटनांचा अभ्यास करतो.

विशेष म्हणजे, या नव्या फाइल्समधील काही घटनांमध्ये केवळ मानवी निरीक्षणांवर अवलंबून न राहता अनेक संवेदकांच्या एकत्रित नोंदींचा उल्लेख आढळतो. काही प्रकरणांत एकाच वेळी रडार, उष्णतामापक कॅमेरे, वैमानिकांचे प्रत्यक्ष निरीक्षण आणि उपग्रहांद्वारे मिळालेली माहिती यामध्ये साम्य दिसल्याचे नमूद करण्यात आले आहे. त्यामुळे या घटनांना केवळ 'दृश्य भ्रम' म्हणून नाकारता येत नाही असे काही संरक्षणतज्ज्ञांचे मत आहे. विशेषतः अमेरिकन नौदलाने प्रसिद्ध केलेल्या काही चित्रफितींमध्ये दिसणाऱ्या वस्तूंची गती आणि हालचाल पारंपरिक विमानांच्या क्षमतेपेक्षा वेगळी वाटते. काही वस्तू काही सेकंदांत दिशा बदलताना किंवा अत्यंत वेगाने समुद्रसपाटीच्या जवळून वर जाताना दिसतात. यामुळे संशोधकांसमोर एक वेगळाच प्रश्न उभा राहतो. ही अज्ञात नैसर्गिक घटना आहे, गुप्त मानवनिर्मित तंत्रज्ञान आहे की संवेदक प्रणालींमधील तांत्रिक मर्यादा? अमेरिकेच्या संरक्षण विभागाने या घटनांचा अभ्यास करण्यासाठी स्वतंत्र विश्लेषण विभाग स्थापन केला असून त्यामध्ये भौतिकशास्त्रज्ञ, माहितीविश्लेषक, वैमानिक आणि गुप्तचर अधिकारी सहभागी आहेत. विशेष म्हणजे या तपासात कृत्रिम बुद्धिमत्तेचाही वापर सुरू झाला आहे. हजारो तासांच्या चित्रफिती, रडार नोंदी आणि उड्डाणविषयक माहिती तपासून त्यातील असामान्य नमुने शोधण्यासाठी संगणकीय प्रणाली विकसित केल्या जात आहेत. पूर्वी अशा घटनांकडे उपहासाने पाहिले जात असे; पण आता संरक्षण आणि विज्ञान क्षेत्र या विषयाकडे ह्यआकाशातील अज्ञात घटनांचे निरीक्षणङ्घ म्हणून अधिक गंभीरपणे पाहू लागले आहेत. त्यामुळे यूएफओचा प्रश्न हळूहळू कल्पनाविश्वातून बाहेर येऊन वैज्ञानिक तपासणीच्या चौकटीत प्रवेश करताना दिसत आहे. याच ठिकाणी एक महत्त्वाची गोष्ट लक्षात घ्यावी लागते. 'अज्ञात' म्हणजे 'परग्रहावरील' असे नाही. इतिहासात अनेक वेळा विज्ञानाला आधी न समजलेले प्रकार नंतर स्पष्ट झाले आहेत. विजा, धूमकेतू, उल्का, समुद्री लाटा किंवा आकाशातील प्रकाशवतुर्ळे यांना कधीकाळी दैवी संकेत मानले जात होते. नंतर विज्ञानाने त्यांचे स्पष्टीकरण दिले. त्यामुळे आजच्या 'यूएफओ' घटनांपैकी अनेकांचे स्पष्टीकरण उद्याच्या विज्ञानाकडे असू शकते. तरीसुद्धा या चर्चेत एक अत्यंत रोचक तत्त्वज्ञान दडलेले आहे. विश्व इतके प्रचंड आहे की पृथ्वीवरच केवळ जीवन अस्तित्वात आहे, असा दावा करणे वैज्ञानिकदृष्ट्या कठीण ठरते. आपल्या आकाशगंगेतच अब्जावधी तारे आहेत आणि त्यांच्याभोवती फिरणारे ग्रहही असंख्य आहेत. आधुनिक दुर्बिणी आणि अंतराळ मोहिमांनी अनेक 'राहण्यायोग्य' ग्रह शोधले आहेत. त्यामुळे विश्वात इतरत्र जीवन असण्याची शक्यता

जिल्ह्यात धरण तरी लोकांचे मरण

ठाणे जिल्ह्यात सध्या उन्हाळ्याची तीव्रता वाढल्यामुळे पाणीटंचाईचे संकट गंभीर होत चालले आहे. मे महिना मध्यावर आला असताना आता टंचाईची तीव्र झाली आहे. ठाणे शहर तलावांचे मानले जाते तर जिल्हा धरणांचा मानला जातो, याच ठाणे जिल्ह्यातून मुंबई, ठाणे शहर परिसराला पाणी पुरवले जाते. मात्र ठाणे जिल्ह्यातील ग्रामीण भागात तसेच शहापूरसारख्या दुर्गम भागासह उल्हासनगर, भिवंडी आणि शहर परिसरातही पुरेसे पाणी उपलब्ध नाही. ठाणे जिल्ह्यात चार महापालिका क्षेत्रे असतानाही या भागांना पाण्याची स्वतंत्र व्यवस्था अद्याप होऊ शकलेली नाही. बदलापूरचे बारवी, अंबरनाथच्या तलावक्षेत्रातून ठाणे शहराची तहान भागवली जाते. परंतु हे जलसाठेही आटत आले आहेत. यंदा वेळेआधी मान्सून दाखल होण्याची शक्यता हवामान खात्याने वर्तवली आहे. परंतु वेळेआधी दाखल होऊन त्यानंतर महिनाभर तातडीने परांगदा होणारा मान्सूनचा अनुभवही आहेच. जुलैच्या मध्यावर किंवा शेवटच्या आठवड्यात नियमित मान्सूला सुरुवात होते, असे मानले गेल्यास ठाणे जिल्ह्यातील धरणक्षेत्रातील पाणीसाठा झपाट्याने कमी होत असल्याने हा चिंतेचा विषय आहे. यंदाही वेळेवर दाखल होऊन मान्सूनने हुलकावणी दिल्यास चिंता वाढणार आहे. इंधनदरवाढ, अवकाळीमुळे शेतकरी आधीच मेटाकुटीला आला असताना पावसाने ओढ दिल्यास किंवा अवेळी विश्रांती घेतल्यास सिंचनचा प्रश्न गंभीर होऊ शकतो. त्यामुळे शेतकरी आणि शेतीला पुन्हा उभारी मिळण्यासाठी उत्तम मान्सूनची गरज आहे. ठाणे जिल्ह्यातील पाणीवाटपाचा प्रश्न आहेच. आधी पिण्यासाठी पुरवठा, त्यानंतर सिंचन आणि त्यानंतर गरज असेल तरच बांधकामे, उद्योगासाठी पाणी या अनुक्रमातून पाणीवाटप व्हायला हवे. मात्र हा अनुक्रम पाळला जातोय का? हा खरा प्रश्न आहे. मोठ्या जलाशयातील शेतीसाठीचे पाणी बांधकामे आणि उद्योगांसाठी वळवल्याचा आरोप अनेकदा करण्यात येतो. संपूर्ण टँकरमुक्तीचे स्वप्न अद्यापही पूर्ण झालेले नाही. ठाणे जिल्ह्याला आणि औद्योगिक क्षेत्राला मोठा पाणीपुरवठा करणाया बारवी धरणातील पाणीसाठा बाष्पीभवन आणि वाढत्या वापरामुळे 35 टक्क्यांपर्यंत खालावला आहे. यंदा मान्सून 'अपेक्षित वेळेपेक्षा उशिरा' येण्याची शक्यता एल निनोच्या प्रभावामुळे वर्तवण्यात आल्याने, जलसंपदा विभागाने हा उपलब्ध पाणीसाठा 31 जुलैऐवजी 31 ऑगस्ट 2026 पर्यंत पुरवण्याचे नियोजन करण्याचे आदेश दिले आहेत. ठाणे लघु पाटबंधारे विभागाने पाणी बचतीसाठी मे महिन्यापासून सर्व संबंधित प्राधिकरणांना आठवड्यातून एक दिवस 24 तास पाणीपुरवठा पूर्णपणे बंद ठेवण्याचे निर्देश दिले आहेत. याशिवाय काही भागात 7 टक्के ते 10 टक्के पाणीकपात लागू आहे. मुंबई महापालिकेकडून ठाणे, भिवंडी आणि आसपासच्या ज्या भागांना पाणीपुरवठा होतो, तिथेही 15 मेपासून 10 टक्के पाणीकपात लागू आहे. ठाणे महापालिका क्षेत्रात वाहने धुण्यावर 10 जूनपर्यंत बंदी आहे. यासोबत बेकायदा टॅप मारून, पंप लावून होणारी पाणीचोरी रोखण्याची गरज आहे, यातील फौजदारी गुन्ह्यांची तरतूद कागदावरच राहात कामा नये. ठाणे जिल्ह्यातील ग्रामीण आणि दुर्गम भागात प्रशासनाकडून टँकर्स सुरू झाले आहेत. त्यामुळे पाण्याचा अपव्यय टाळण्याची जबाबदारी नागरिकांचीही आहे. सरकार, पालिकांकडे बोट दाखवून आपली जबाबदारी ढकलण्याची वेळ केव्हाच निघून गेली आहे. ठाणे शहरात उच्चभ्रू मानल्या जार्णाया घोडबंदर भागातील सोसायट्यांमध्येही टँकर मागावावे लागत आहेत. ठाणे परिसर तसेच महापालिका क्षेत्रात उंचच उंच निवासी बांधकामे वेगाने उभारली जात आहेत. सोबतच उद्योग आणि विविध सरकारी प्रकल्पही उभारले जात असताना त्यांना लागणाऱ्या वाढीव पाण्याचे नियोजन कसे केले जाणार आहे? याविषयी पुरेशी स्पष्टता नाही. नागरी विकासात प्राथमिक गरज असलेल्या पाणीपुरवठ्याकडेच दुर्लक्ष झाले आहे. पाणीटंचाईच्या गंभीर मुद्द्यावर केवळ पाणीकपातीची मलमपट्टी उपयोगाची नाही. भिवंडीत उद्योग, शेती आणि निवासी क्षेत्रात पाण्यासाठी तीव्र संघर्ष सुरू आहे. हंडाभर पाण्यासाठी कुटुंबाला ऐन उन्हाळ्यात दूरदूर पायपीट करावी लागत आहे. पालिकांकडून पाणीकपात झाल्याने ठाणे परिसरात उपलब्ध पाण्याचा दाबही कमी झाला आहे. शहापुरातील भातसा, तानसा आणि वैतरणा धरणक्षेत्रात दरवर्षीप्रमाणे यंदाही पाणीटंचाई कायम आहे. शहापुरात टँकर्समधून सुमारे 29 गावे आणि 109 पाड्यांची तहान भागवली जात आहे. परिस्थिती आणखी कठीण झाल्याने स्थानिक प्रशासनाने अतिरिक्त टँकरची मागणी जिल्हा प्रशासनाकडे नोंदवली आहे. मे महिन्याच्या अखेरपर्यंत ठाणे जिल्ह्यात पाण्याची मागणीही वाढत जाणार आहे. एक दिवस टँकर येतो आणि पुढचे आठ दिवस गाव कोरडे, अशी भीषण स्थिती काही दुर्गम पाड्यांमध्ये आहे. पाण्यासाठी ग्रामस्थांना डोंगराळ भागात पायपीट करावी लागत आहे. पाणीटंचाईची नैसर्गिक, भौगोलिक कारणे आपल्या हाती नाहीत. परंतु मागील 20 ते 25 वर्षापासून वेगाने नागरीकरण होताना भविष्यातील आवश्यक जलधोरणांचा विचार न केल्याचे हे फलित आहे. पाणीचोरी, गळती रोखण्यासाठी आपल्याकडे सक्षम यंत्रणा अजूनही नाही. ठाणे जिल्ह्यातील पाणीटंचाईमागे मानवी कारणे प्रामुख्याने आहेत. कमी पर्ज्यन्यमान किंवा वाढता उष्मा ही कारणे त्यामागे नाहीत. पाण्याची नासाडी, ओरबाडणूक, अयोग्य नियोजन, वितरण व्यवस्थेतील त्रुटी आणि निसर्गाचा समतोल न राखता झालेले वेडेवाकडे शहरीकरण यामुळे निर्माण झालेली ही मानवनिर्मित समस्या आहे. यातून माणसाने वेळीच धडा घ्यायला हवा, अन्यथा पुढील स्थिती कमालीची बिकट आहे. जिल्ह्यात धरण तरी लोकांचं मरण, अशी अवस्था होऊ नये.

वसई-विरार शहर महानगरपालिका

प्रभाग समिती (ई) नालासोपारा (पश्चिम)

मुख्य कार्यालय विरार

दुरध्वनी क्र. १२२५० - २४०२१७९ / २४०२५६३

जावक क्र. :- व.वि.श.म./क.वि./४९२/२५-२६

दिनांक :- २९/०५/२०२६

जाहिर नोटीस

महाराष्ट्र मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४६९ अन्वये जाहीर नोटीस खालील मालमत्तेच्या हस्तांतरण संबंधाने वसई विरार शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती (ई) कार्यालय नालासोपारा येथे प्राप्त झालेल्या मालमत्ता धारकांच्या प्रकरणपरत्वे नोटीसीनुसार सदर हस्तांतरण संदर्भाने कोणत्याही हितसंबंधाने हरकत अगर आक्षेप असल्यास ही नोटीस प्रसिध्द झाल्यापासून ७ दिवसांच्या आत हितसंबंधाच्या व हरकतीच्या लेखी पुराव्यासह वसई विरार शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती (ई) कार्यालय नालासोपारा येथे लेखी स्वरुपात हरकत नोंदवावी. अन्यथा करवसुलीच्या सोयीसाठी सदर हस्तांतरण करुन महानगरपालिका दप्तरी याबाबतची नोंद घेतली जाईल.

अ. क्र.	विभाग	मालमत्ता क्रमांक.	रिसीट नं	ज्याचे नावे मालमत्ता आहे त्याचे म्हणजे मालमत्ता विकणा-या किंवा करदात्याचे नाव	खरिददाराचे किंवा अभिहस्तांकन करदात्याचे नाव
१	निळेमोरे-६	NL२९/२०१/१५९	२५८१५	दिनानंद मिश्रा	राजकुमार सुर्यलाल सोनी/विना राजकुमार सोनी
२	निळेमोरे-६	NL२९/१५५/३११	२५८२४	शशिकांत की. परब	विद्या कोत आशाराम शुक्ला
३	निळेमोरे-६	NL२९/१७७/१६५	२६८९६	योगेश जे. अग्रवाल	अविनाश कुमार मौर्या
४	निळेमोरे-६	NL२९/२०२/८१	२६८९९	चित्रा किष्णा पेडणेकर	रितेश राजेंद्र सुवर्णकर/राजेंद्र मनोहर सुवर्णकर
५	निळेमोरे-६	NL२९/१८७/१८९	२५८२६	क्रिऐटीव्ह इंटरप्रायजेस	नम्रता महेन्द्र तोरस्कर /महेंद्र तोरकर
६	निळेमोरे-६	NL२९/१५५/२२४	२५८२७	सुभाष हनुमंत कदम	लवकुश झीनन वर्मा/रंजना लवकुश वर्मा
७	निळेमोरे-६	NL२९/२०२/२०६	२५८१६	झान प्रकाश सिंह	संतोष करुणाकर मरार
८	निळेमोरे-६	NL२९/२०६/४	२५८२८	सोरंम कंन्स्ट्र.	अमीताभ प्रसाद रंजन /मिनाकुमार रंजन
९	निळेमोरे-६	NL२९/१८७/१५५	२५८१७	साईशक्ती इंटरप्रायजेस	विजय दुधनाथ यादव/रिंकी यादव
१०	निळेमोरे-६	NL२९/२१३/४३	२६८९७	राजकुमार	लालाजी अमृतलाल गुप्ता/शांतादेवी लालाजी गुप्ता
११	निळेमोरे-७	NL३०/३०२/९५	३४८७	गंगाराम तुकाराम चव्हाण	जोस्त्ना गंगाराम चव्हाण
१२	निळेमोरे-७	NL३०/३८१/२७	२६८९२	संजयकुमार व निलम कुमारी	पुनाराम तेजाराम चौधरी/असकीदेवी चौधरी
१३	निळेमोरे-७	NL३०/३८८/१६	२६८८९	जनिबाई पंढरीनाथ पाटील	लहुकांता अनंत गोठणकर
१४	निळेमोरे-७	NL३०/३७८/१४७	२५८२२	सहारा निती बिल्डर्स	संगीता बाबासाहेब उसरे
१५	निळेमोरे-७	NL३०/४०९/६२	२५८२२	ओम दत्तगुरु डेव्ह.	निलेश गणपत महाडीक/सुप्रीया निलेश महाडीक
१६	निळेमोरे-७	NL३०/४०९/२	२५८२५	ओम दत्तगुरु डेव्ह.	प्रकाश गोविंद तरल/प्रीती प्रकाश तरल
१७	निळेमोरे-७	NL३०/३९६/१७	२५८२०	महेश सिंग कोरणा	अतुल अशीककुमार तिवारी/मोनिका तिवारी
१८	निळेमोरे-६	NL२९/१५५/५९	३७४०	मिलींद गोविंद बागवे	महेंद्र गणपत ठोंबरे/मयुरी म. ठोंबरे
१९	निळेमोरे-६	NL२९/१८/०/१५९	३७४१	मधु अमरेज सिंह	शशांक घनशयाम यादव
२०	निळेमोरे-६	NL२९/२२८/२०५	३७३८	मॅगनम होम्स मेकस प्रा. लि.	रुखशाना शाकीर अली शेख

सही

(मेधा वर्तक)

सहायक आयुक्त

प्रभाग समिती (ई) नालासोपारा

पोलीस बातमी पत्र

पोलीस बातमी पत्र

संमिश्र

४

मुंबई, मंगळवार,०२ जुन २०२६ ते ०८ जुन २०२६

गोड बोलून 900 किमी दूर बोलावलं... इन्स्टावाल्या लव्हस्टोरीचा अंत खतरनाक झाला

मुंबई। मध्य प्रदेशातील नरसिंगपूर जिल्ह्यात सोशल मीडियावरून सुरू झालेल्या एका प्रेमसंबंधाचा अत्यंत भयानक अंत झाला आहे. नरसिंगपूरच्या साईखेडा येथे राहणाऱ्या रीना किरार या विवाहित महिलेने तिचा जुना प्रियकर अरुण पटेल आणि एका साथीदाराच्या मदतीने राजस्थानमधील भीलवाडा येथील रहिवासी असलेल्या वीरू ऊर्फ पप्पू जाट याची हत्या केली.

वीरू आणि रीना यांची ओळख इन्स्टाग्राम आणि फेसबुकच्या माध्यमातून झाली होती, जी पुढे प्रेमसंबंधात बदलली. वीरू वारंवार राजस्थानमधून मध्य प्रदेशात तिला भेटायला येत असे. मात्र, रीनाचा जुना प्रियकर अरुण पटेल, जो नात्याने तिचा भाऊ लागत होता, त्याला हे संबंध मान्य नव्हते. अरुणनेच रीनाला महागडी गाडी आणि दागिने दिले होते, त्यामुळे वीरूचे तिच्या आयुष्यात येणे त्याला सहन होत नव्हते. यातूनच वीरूचा काटा काढण्याचा कट रचण्यात आला.

गुन्हा केल्यानंतर पोलिसांना पोलिसांपासून वाचण्यासाठी आरोपींनी वारंवार आपली ठिकाणे बदलली. मृतदेह फेकून दिल्यानंतर ते प्रथम इटारसीला गेले आणि तिथून मुंबईतील कल्याण परिसरात जाऊन लपले. त्यानंतर त्यांनी इंदूर, उज्जैन, भोपाळ, रतलाम अशा विविध शहरांमध्ये फिरून आपली लोकेशन ट्रेस होऊ नये याची काळजी घेतली. दरम्यान, रायसेन पोलिसांना पुलाखाली गोणीत बंद असलेला एक अज्ञात मृतदेह आढळला. मृतदेहाचे हात-पाय दोरीने बांधलेले आणि तोंडावर टेप असल्याने हा हत्येचा प्रकार असल्याचे स्पष्ट झाले.

बेसबॉल बॅटने डोक्यावर हल्ला करून घेतला जीव

योजनेनुसार, 29 एप्रिल रोजी रीनाने वीरूला फोन करून आपल्या घरी बोलावले. वीरू 900 किलोमीटरचा प्रवास करून तिला भेटायला पोहोचला, पण तिथे आधीच अरुण पटेल आणि हरनाम किरार दबा धरून बसले होते. वीरू घरात शिरताच तिघांनी मिळून त्याच्यावर हल्ला केला आणि बेसबॉल बॅटने त्याच्या डोक्यावर सपासप वार केले. या हल्ल्यात वीरूचा जागीच मृत्यू झाला. हत्या केल्यानंतर आरोपींनी घरातील रक्ताचे डाग साफ केले, जेणेकरून कोणालाही शंका येऊ नये. त्यानंतर त्यांनी मृतदेहाचे हात-पाय बांधले, तोंडावर टेप लावला आणि प्रेत एका गोणीत भरले. हा मृतदेह कारच्या डिक्कीत टाकून आरोपींनी नरसिंगपूरपासून सुमारे 200 किलोमीटर दूर रायसेन जिल्ह्यातील टेडिया पुलाखाली 40 फूट खोल दरीत फेकून दिला.

पोलिसांनी तांत्रिक पुरावे, मोबाईल लोकेशन आणि कॉल डिटेल्सचा सखोल तपास सुरू केला, तेव्हा रीना किरार आणि अरुण पटेल यांच्यावरील संशय बळावला. अखेर पोलिसांनी उज्जैनमधून तिन्ही आरोपींना मुसक्या आवळल्या.

रायसेनच्या पोलीस अधीक्षकांनी पत्रकार परिषदेत माहिती दिली की, ही हत्या पूर्णपणे नियोजनबद्ध होती. अरुण पटेलला रीनावर स्वतःची पूर्ण मालकी हवी होती आणि वीरूचा हस्तक्षेप त्याला सहन होत नव्हता. पोलिसांनी आरोपींच्या निशानदेहीवरून हत्येत वापरलेली बेसबॉल बॅट आणि मृतदेहाची विल्हेवाट लावण्यासाठी वापरलेली कार जप्त केली आहे. सुरुवातीला आरोपींनी पोलिसांना फिरवण्याचा प्रयत्न केला, मात्र पोलिसी खाक्या दाखवताच त्यांनी आपला गुन्हा कबूल केला. सध्या या तिघांविरुद्ध हत्या, कट रचणे आणि पुरावे नष्ट करणे अशा विविध कलमान्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला असून, त्यांना न्यायालयासमोर हजर करून पोलीस कोठडीत घेण्यात आले आहे. सोशल मीडियावरील आभासी आकर्षणाने एका तरुणाचा जीव घेतल्याची ही घटना परिसरात चर्चेचा विषय ठरली आहे.

बनावट प्रमाणपत्र प्रकरणात गुन्हे तत्काळ दाखल करा, महापौर रितू तावडेंचे निर्देश

८७ हजार अवैध जन्म प्रमाणपत्रांचा घोटाळा उघड, चौकशीसाठी रकळ स्थापन

मुंबई । मुंबई महानगरपालिकेतून अवैधरीत्या जारी करण्यात आलेल्या हजारो जन्म व जात प्रमाणपत्रांच्या प्रकरणात महापौर रितू तावडे यांनी आक्रमक भूमिका घेतली आहे. बनावट प्रमाणपत्रांच्या आधारे मुंबईत अवैध घुसखोरी करणाऱ्यांवर तसेच त्यांना सहकार्य करणाऱ्या अधिकाऱ्यांवर तत्काळ गुन्हे दाखल करण्याचे निर्देश महापौर रितू तावडे यांनी पालिका प्रशासनाला दिले आहेत.

भाजप नेते किरिट सोमय्या यांनी उघड केलेल्या या घोटाळ्याचे स्वरूप दिवसेंदिवस व्यापक होत असून, सखोल चौकशीसाठी विशेष तपास पथक (एसआयटी) स्थापन करण्यात आली आहे. गेल्या तीन वर्षांपासून सोमय्या हा मुद्दा सातत्याने मांडत आहेत. तपासादरम्यान पालिकेच्या २६ विभागांतून एकूण ८७,३४७ अवैध जन्म प्रमाणपत्रे जारी झाल्याचे समोर आले आहे. या प्रकरणात बांगलादेशी घुसखोरांचा सहभाग

असल्याची शक्यता व्यक्त केली जात आहे.

विशेषतः ई-वॉर्ड, एल-वॉर्ड, भायखळा, गोवंडी आणि देवनार परिसरात मोठ्या प्रमाणावर अशी प्रमाणपत्रे दिल्याचे निष्पन्न झाले आहे. प्रकरणाच्या गांभीयार्ची दखल घेत महापौरांनी आरोग्य विभागातील काही जुन्या अधिकाऱ्यांचे बदली करून नव्या नियुक्त्या करण्याचे निर्देश दिले आहेत. बनावट जात प्रमाणपत्र प्रकरणात आतापर्यंत ११९ जणांवर कारवाई करण्यात आली असून, संबंधित बनावट नावे पोर्टलवरून हटवण्याचे आदेश देण्यात आले आहेत.

''दोषी अधिकाऱ्यांना कोणत्याही परिस्थितीत पाठीशी घातले जाणार नाही,'' असा इशारा महापौरांनी दिला.

‘माझ्याकडे दैवी शक्ती...’ 54 वर्षीय अब्दुलकडून 7 जणींवर बलात्कार

मुंबई । अलौकिक शक्ती असल्याचा दावा करून 12 वर्षांच्या लहान मुलींसह अनेक महिलांवर बलात्कार करणाऱ्या ईस्ट लंडनमधील एका भारतीय इमामाला किमान 20 वर्षांच्या कारावासासह जन्मठेपेची शिक्षा सुनावण्यात आली आहे.

अब्दुल हलीम खान याने आपल्या धार्मिक पदाचा गैरवापर करून 2005 ते 2014 या नऊ वर्षांच्या कालावधीत मुस्लिम समाजातील सात महिला आणि मुलींचे शोषण केले, असे ब्रिटनच्या 'द इंडिपेंडंट' या वृत्तवाहिनीने वृत्त दिले आहे. ईस्ट लंडनच्या ओल्ड फोर्ड रोडवरील 54 वर्षीय अब्दुल हलीम खान याने पीडितांना सांगितले होते की, 'जबरदस्तीने लैंगिक कृत्य करत असताना त्याच्या अंगात 'अलौकिक आत्मा' संचारलेला होता किंवा तो त्याच्या रूपात होता,' असे ब्रिटनच्या 'स्काय न्यूज'ने वृत्त दिले आहे. बांग्लादेशी मुस्लीम महिलांना लक्ष्य न्यायमूर्तींनी यावर भर दिला की खानने विशेषतः बांगलादेशी मुस्लिम समाजातील महिला आणि मुलींना

लक्ष्य केले. इमामाच्या अधिकाराची भीती आणि लज्जेच्या भावनेमुळे पीडिता लैंगिक शोषणाविरुद्ध तक्रार करणार नाहीत, असे गृहीत धरून त्याने हे केले. यातील सर्व सात पीडिता, ज्यांच्यापैकी तीन जणी घटनेच्या वेळी अल्पवयीन मुली होत्या, त्या स्थानिक बांगलादेशी समुदायाच्या होत्या. न्यायमूर्ती कुथबर्ट यांनी न्यायालयात खानला सांगितले, ''तू जणू काही आपल्याला कोणीच स्पर्श करू शकत नाही अशा आविभार्वात वागलास. तुला खात्री होती की जर त्या समोर आल्याच, तर त्यांच्यावर नाही तर तुझ्यावरच विश्वास ठेवला जाईल.''

'बीबीसी'च्या वृत्तानुसार, इमामाच्या लैंगिक शोषणाचा बळी ठरलेल्या एका पीडितेने न्यायालयात सांगितले, "माझ्यासाठी खान हा माणूस नाही. तो दुष्टतेचे जिवंत रूप आहे." पीडितांनी काय सांगितले? न्यायालयाने इतर पीडितांचे जबाबही ऐकून घेतले आणि त्या सर्वांनी या हल्ल्यांमुळे त्यांच्यावर झालेल्या गंभीर आणि हानिकारक परिणामांबद्दल सांगितले. एका पीडितेने बीबीसीला सांगितले की, जेव्हा खानने तिच्यावर लैंगिक अत्याचार केला तेव्हा ती 13 वर्षांची होती. ती पीडिता म्हणाली, "माझा खरोखरच विश्वास होता की त्याच्याकडे अलौकिक शक्ती आहेत." पीडितेने पुढे सांगितले की, खानने तिला धमकावले होते की जर तिने कधीही या शोषणाबद्दल वाच्यता केली, तर तिच्यासोबत आणि तिच्या कुटुंबासोबत "काहीतरी खूप वाईट" घडेल. फेब्रुवारी महिन्यात खान याला 'निर्जन ठिकाणी' पीडितांवर केलेल्या बलात्कार, लैंगिक छळ आणि बाल लैंगिक शोषणाच्या 21 गुन्ह्यांमध्ये दोषी ठरवण्यात आले होते. 'बीबीसी'च्या वृत्तानुसार, खानने एका अल्पवयीन पीडितेला सांगितले होते की, तिच्या गर्भाशयाच्या कर्करोगावर (ओव्हेरियन कॅन्सर) फक्त तोच उपचार करू शकतो. त्यानंतर तो तिला आपल्या कारमधून एका निर्जन ठिकाणी घेऊन गेला आणि तिच्यावर बलात्कार केला. या प्रकरणाची कायदेशीर प्रक्रिया आणि जन्मठेपेची तसेच 20 वर्षे तुरुंगवासाची शिक्षा गुरुवारी (14 मे) स्नेअर्सब्रूक क्राउन कोर्टात सुनावण्यात आली. शिक्षा सुनावताना न्यायमूर्ती लेस्ली कुथबर्ट म्हणाले, "औचित्य आणि पवित्रतेचा आव आणून, खानने स्वतःच्या लैंगिक समाधानासाठी त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या महिलांचा अमानुष फायदा घेतला.' न्यायमूर्तींनी पुढे सांगितले की, खानने बांगलादेशी मुस्लिम समाजातील महिला आणि मुलींना लक्ष्य केले. 'हे विश्वासाचे जाणूनबुजून केलेले विकृतीकरण आहे,' असे न्यायमूर्ती म्हणाले.

पत्नी नांदायला येत नसल्याने पती संतापला

पोटच्या 2 लेकरांना डिझेल टाकून जाळण्याचा प्रयत्न

बीड। बीड जिल्ह्यातील माजलगाव तालुक्यातील लहामेवाडी येथे काळजाचा ठोका चुकवणारी एक अत्यंत संतापजनक घटना उघडकीस आली आहे. आपल्या संसारातील कुरबुरीचा राग पोटच्या निष्पाप मुलांवर काढत एका पित्याने अमानवीयतेची सीमा ओलांडली आहे. पत्नी माहेरून नांदायला परत येत नसल्याच्या कारणावरून संतापलेल्या या पित्याने स्वतःच्या दोन चिमुकल्या मुलांच्या अंगावर डिझेल ओतून त्यांना जिवंत जाळण्याचा प्रयत्न केला. या भयानक प्रकारामुळे लहामेवाडी परिसरात मोठी खळबळ उडाली असून कौटुंबिक वादातून एखादा पिता इतक्या खालच्या थराला जाऊ शकतो, हे पाहून सर्वत्र संताप व्यक्त केला जात आहे. सुदैवाने, या घटनेत मुलांचा जीव वाचला असला तरी या बापाच्या क्रूरपणामुळे खळबळ उडाली आहे.

पत्नीच्या विरहातून पित्याचा हैवान अवतार; डिझेल ओतून चिमुकल्यांना संपवण्याचा कट

या प्रकरणातील आरोपी पित्याचे नाव महेश सामसे असे असून, गेल्या काही दिवसांपासून त्याची पत्नी कौटुंबिक वादामुळे माहेरी राहत होती. महेशने आपल्या पत्नीला वारंवार नांदायला येण्यासाठी बोलावले, मात्र ती परत येत नसल्याने तो कमालीचा मानसिक तणावात आणि रागात होता. याच रागाचा भरात त्याने गुरुवारी आपल्या दोन लहान मुलांवर आपला सर्व संताप काढण्याचे ठरवले आणि त्यांच्या अंगावर डिझेल टाकून त्यांना पेटवून देण्याचा क्रूर प्रयत्न केला. आपल्या पोटच्या लेकरांच्या जीवावर उठलेल्या या पित्याच्या हैवान अवतारामुळे परिसरात भीतीचे वातावरण पसरले होते. स्वतःच्या पोटच्या मुलांवर असा जीवघेणा हल्ला करण्याच्या या प्रकाराने संपूर्ण परिसरात भीतीचे वातावरण आहे.

स्थानिक नागरिकांच्या सतर्कतेमुळे टळला अनर्थ; मुलांची सुखरूप सुटका

महेश सामसे याने जेव्हा आपल्या मुलांवर डिझेल टाकले, तेव्हा या घटनेची कुणकुण परिसरातील नागरिकांना लागली. परिस्थितीचे गांभीर्य ओळखून गावातील नागरिकांनी तातडीने घटनास्थळाकडे धाव घेतली आणि मुलांना वाचवले. नागरिकांनी मोठ्या धाडसाने मुलांना महेशच्या तावडीतून सोडवून सुरक्षित ठिकाणी हलवले, ज्यामुळे एक मोठा अनर्थ टळला आणि त्या निष्पाप चिमुकल्यांचे प्राण वाचले. या घटनेनंतर गावामध्ये महेश सामसे याच्याविरुद्ध प्रचंड संतापाची लाट असून त्याच्यावर कठोर कारवाई करण्याची मागणी केली जात आहे.

माजलगाव ग्रामीण पोलिसांकडून गुन्हा दाखल; आरोपी पित्यावर कायदेशीर कारवाई सुरू

घटनेची माहिती मिळताच माजलगाव ग्रामीण पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेऊन परिस्थितीवर नियंत्रण मिळवले आहे. याप्रकरणी पोलिसांनी महेश सामसे याच्यावर विविध कलमान्वये गुन्हा दाखल केला असून त्याला ताब्यात घेण्याची प्रक्रिया सुरू केली आहे. कौटुंबिक वादातून स्वतःच्या लेकरांच्या जीवावर उठणाऱ्या अशा गुन्हेगारी प्रवृत्तीला आळा घालण्यासाठी पोलीस सखोल तपास करत आहेत.

बुलढाणा हादरला! सामानासाठी आलेल्या घटस्फोटित पत्नीवर पहिल्या पतीचा चाकू हल्ला

बुलढाणा। बुलढाणा जिल्ह्यातील सिंदखेड राजा शहरात एक अत्यंत धक्कादायक आणि रक्तरंजित घटना उघडकीस आली आहे. आपल्या पहिल्या पतीच्या घरी घरगुती सामान आणि स्वतःच्या मुलाला आणण्यासाठी गेलेल्या एका घटस्फोटित महिलेवर तिच्या पहिल्या पतीनेच धारदार चाकूने जीवघेणा हल्ला केल्याचा प्रकार घडला आहे. या हल्ल्यात महिला गंभीर जखमी झाली असून, तिच्यावर सध्या छत्रपती संभाजीनगर येथे उपचार सुरू आहेत.

नेमकी पार्श्वभूमी काय?

मिळालेल्या माहितीनुसार, रिजवान शेख मंजूर आणि नाझिया परवीन असे या पहिल्या दांपत्याचे नाव आहे. काही महिन्यांपूर्वीच या दोघांचा घटस्फोट झाला होता. घटस्फोटानंतर नाझिया परवीन हिने शेख शाबीर मोहम्मद शाबीर यांच्यासोबत पुनर्विवाह केला प्राथमिक माहितीनुसार, या दोघांचे आधीपासूनच विवाहबाह्य प्रेमसंबंध होते. दुसऱ्या विवाहानंतर नाझिया आणि तिचे नवीन पती शेख शाबीर हे दोघे छत्रपती संभाजीनगर येथे वास्तव्यास होते.

नेमकी घटना कशी घडली?

नाझिया परवीन यांचा घटस्फोट झाला असला तरी, त्यांचे काही घरगुती सामान आणि त्यांचा मुलगा पहिल्या पतीकडे म्हणजेच रिजवान शेख याच्याकडेच सिंदखेड राजा येथे होता. हेच उर्वरित सामान आणि आपल्या मुलाला सोबत नेण्यासाठी नाझिया सिंदखेड राजा येथे पहिल्या पतीच्या घरी गेल्या होत्या. मात्र, तिथे गेल्यावर आधीचा पती रिजवान शेख याने जुन्या रागातून नाझिया यांच्यावर चाकूने सपासप वार करत प्राणघातक हल्ला केला. या भयंकर आणि हिंसक कृत्यात रिजवानच्या इतर दोन नातेवाईकांनीही त्याला सहकार्य केले.

सध्याची परिस्थिती आणि पोलिसांची कारवाई

या हल्ल्यात नाझिया परवीन या गंभीररीत्या जखमी झाल्या आहेत. त्यांना तातडीने उपचारासाठी छत्रपती संभाजीनगर येथील रुग्णालयात हलवण्यात आले असून, सध्या त्यांच्यावर वैद्यकीय उपचार सुरू आहेत. या धक्कादायक घटनेनंतर नाझिया यांचे दुसरे पती शेख शाबीर यांनी सिंदखेड राजा पोलीस ठाण्यात धाव घेत रीतसर तक्रार दाखल केली. शेख शाबीर यांच्या तक्रारीच्या आधारे सिंदखेड राजा पोलिसांनी पहिला पती रिजवान शेख आणि त्याला साथ देणाऱ्या इतर दोन नातेवाईकांवर असे एकूण तीन जणांवर गुन्हा दाखल केला आहे.

कठोर कारवाईची मागणी

भरदिवसा घडलेल्या या प्राणघातक हल्ल्यामुळे सिंदखेड राजा परिसरात मोठी खळबळ उडाली आहे. फियार्दी शेख शाबीर यांनी तिन्ही आरोपींना तात्काळ बेड्या ठोकून त्यांना कठोर शिक्षा करण्याची मागणी पोलिसांकडे केली आहे. सिंदखेड राजा पोलीस या प्रकरणाचा अधिक तपास करत आहेत.

आई आणि मुलीची आत्महत्या

जमिनीसाठी पतीने केला अमानुष छळ

नागपूर। नागपुरातील व्यंकटेशनगरमध्ये घडलेल्या माय-लेकीच्या आत्महत्येच्या प्रकरणामागील धक्कादायक कारण अखेर समोर आले आहे. जमिनीच्या वादातून पती आणि सासरच्या मंडळींकडून सुरू असलेल्या छळाला कंटाळून दोघींनी हा टोकाचा निर्णय घेतल्याची माहिती तपास केल्यानंतर समोर आली आहे.

नागपुरातील व्यंकटेशनगर परिसरात आई आणि मुलीने एकाच वेळी गळफास लाऊन आत्महत्या केली होती, या घटनेने संपूर्ण शहर हादरले होते. या प्रकरणाचा तपास करताना नंदनवन पोलिसांना गंभीर आणि संतापजनक माहिती मिळाली आहे. पत्नी आणि तिच्या आईच्या नावावर असलेली संपत्ती स्वतःच्या नावावर करून घेण्यासाठी पती लोकेश ब्रह्मे आणि त्याच्या कुटुंबीयांनी सातत्याने मानसिक आणि शारीरिक छळ केल्यामुळेच या दोघींनी आत्महत्या केल्याचे उघड झाले आहे.

पैशांसाठी छळ, बाळाच्या मृत्यूनंतर वाढला त्रास

१ मे २०२६ रोजी संगीता श्रीराम ढबाले (वय ५२) आणि त्यांची मुलगी आकांक्षा लोकेश ब्रह्मे (वय २९) यांनी आत्महत्या केली होती. तपासादरम्यान समोर आले की, आकांक्षाच्या लग्नानंतर तिचा पती लोकेश, सासू अनसूया, सासरा सुधाकर, नणंद प्राची आणि तिचा पती अमोल डफ यांनी तिचा छळ सुरू केला होता, माहेरून पैसे आणण्यासाठी हा छळ सुरू होता. दोन महिन्यांपूर्वी आकांक्षाला मुलगी झाली होती, मात्र जन्मानंतर लगेचच त्या बाळाचा मृत्यू झाला. या दुःखद घटनेनंतर सासरच्या मंडळींनी तिच्यावरचा छळ आणखी तीव्र केला.

जमिनीवर डोळा, अत्याचाराची परिसीमा

या छळाची परिसीमा तेव्हा गाठली गेली, जेव्हा आरोपींनी आकांक्षा आणि तिची आई संगीता यांच्या नावावर असलेली जमीन लोकेशच्या नावावर करण्यासाठी जबरदस्ती करण्यास सुरुवात केली. या मागणीसाठी आकांक्षाला वारंवार मारहाण करण्यात येत होती आणि तिला अत्यंत क्रूर वागणूक दिली जात होती. या अखंड त्रासाला कंटाळून आकांक्षा आपल्या आईकडे व्यंकटेशनगर येथे आली आणि शेवटी माय-लेकीने एकत्र गळफास घेऊन आत्महत्या केली व आपले जीवन संपवले.

या प्रकरणात नंदनवन पोलिसांनी आकांक्षाचे मामा विलास केशवराव पिसे यांच्या तक्रारीवरून पती लोकेश ब्रह्मे याच्यासह सासरच्या पाच जणांविरुद्ध हुंडाबळी आणि छळवणुकीचा गुन्हा दाखल केला आहे. पोलीस या घटनेचा अधिक तपास करत असून पुढील कारवाई सुरू आहे.

हे साप्ताहिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय झ गाळा नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजुला, गेट नं. २, गोरेगाव (पुर्व) मुंबई ४०००६३ (महाराष्ट्र), वेथे छापून २, राजाराम सी.एच.एस. लिमिटेड, बंदरवाडी, नवघर रोड, भाईंदर (पुर्व), जिल्हा ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिध्द केले. संपादक झ श्री. डॉ. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जवाबदारी यांची राहील, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेच्या आधील राहतील. (या वर्तमान पत्रात प्रसिध्द होणाऱ्या बातम्या/लेख/जाहिराती यांची जवाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहील.) भ्रमणध्वनी ८४२४९८९८९८. Email ID: policebatmipatra@gmail.com

Printed, Published and owned by Mr.Dr. Deepak MoreshwarNaik Printed at SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE UNIT NO. 4, N.K.INDUSTRIAL ESTATE, NEAR PRAVASI INDUSTRIAL ESTATE, GATE NO. 2, GOREGAON (E), MUMBAI 400063, MAHARASHTRA, Published At 2, RajaramChs. Ltd., Bunderwadi, Navghar Road, Bhayander(E), Dist - Thane, Pincode 401105, Maharashtra. Editor Mr. Dr. Deepak Moreshwar Naik. Mo.8424989898, Email ID: policebatmipatra@gmail.com